

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2017/18:4094

av **Mattias Bäckström Johansson m.fl. (SD)**

med anledning av skr. 2017/18:181 Riksrevisionens rapport om det samlade stödet till solel

---

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fasa ut investeringsstödet för solkraft och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Riksrevisionen har granskat det samlade stödet till solel utifrån Sveriges energi- och klimatpolitiska mål. Svensk solelproduktion omfattas av ett antal olika stöd, bl.a. investeringsstöd, elcertifikat och olika skattesubventioner. Totalt utgjorde det samlade stödet till solelproduktion ca 800 miljoner kronor under perioden 2009–2016. Vid en kraftig utbyggnad kan statens kostnader för stödet bli betydligt högre. I budgetpropositionen för 2018 avsätter regeringen drygt 900 miljoner kronor per år under perioden 2018–2020 till investeringsstöd för solceller.

Eftersom solel är relativt kostsam är stödet per producerad kWh högt jämfört med stödet till annan förnybar elproduktion som primärt subventioneras via elcertifikatssystemet. Motivet till Riksrevisionens granskning har varit att kostnaderna per kWh är höga samtidigt som systemet är komplicerat och svåröverskådligt.

Riksrevisionen konstaterar att då det saknas en samhällsekonomisk och statsfinansiell analys av det samlade stödet till solel har inte riksdagen fått tillräcklig information inför beslut om stödåtgärder och att en annan utformning av stöden sannolikt skulle ge mer förnybar el för pengarna.

Utfasning av investeringsstödet

Dagens investeringsstöd för installation av solceller, vilket under senare år kraftigt har utökats, kan på goda grunder ifrågasättas då solceller nästan uteslutande producerar elenergi vid tidpunkter där Sverige redan har ett stort produktionsöverskott.

Investeringsstödet för installation av solceller uppgår i dag till 30 procent av kostnaden för företag och 20 procent för privatpersoner, för material såväl som installation.

Solceller producerar mycket lite el under årets mörka och kalla månader, och det är också då som behovet av el är som störst. Det här leder till att vi exporterar överkapacitet på sommarhalvåret till ett lågt pris och importerar dyr el på vintern. På sommaren begränsar vi produktionen genom att planera in underhåll, lagrar vatten i magasinen och stänger av vissa anläggningar helt. Detta innebär i praktiken att subventionspengarna till solkraft är en ren samhällskostnad då vi exporterar elöverskottet på en marknad som inte betalar för subventionerna.

Med investeringsstödet till solkraften så investerar Sverige i dubbel kapacitet, där den inte efterfrågas, vilket knappast kan betraktas som vare sig miljövänligt eller samhällsekonomiskt. Vill man vara miljövänlig måste man också vara resurseffektiv. Under andra förhållanden, i andra delar av världen, kan solceller komma till sin rätt. Detta kan t.ex. gälla där man har väldigt mycket sol samtidigt som man använder energin till kylning, alltså att efterfrågan är som störst när solen skiner. Satsningar på forskning kring solkraft i Sverige ska därför vara exportorienterade för marknader där potentialen för solkraften är mycket större och troligtvis naturligt kommer att utgöra en stor del av energisystemen. Regeringen bör med anledning av det ovan anförda ompröva sin politik för en utökad kapacitet som är subventionsdriven av solcellsproducerad el och fasa ut investeringsstödet.

Mattias Bäckström Johansson (SD)

Josef Fransson (SD)

Johan Nissinen (SD)